

Účastníci původního řízení

Žalobci: Associação Peço a Palavra, João Carlos Constantino Pereira Osório, Maria Clara Marques Pires Sarmento Franco, Sofia da Silva Santos Arauz, Maria João Galhardas Fitas

Žalovaný: Conselho de Ministros

za přítomnosti: Parpública — Participações Públicas SGPS SA, TAP — Transportes Aéreos Portugueses SGPS SA

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu musí být vykládána v tom smyslu, že je irelevantní pro účely posouzení souladu určitých požadavků týkajících se činností společnosti působící v oblasti letecké dopravy, které jsou kladeny na kupujícího kvalifikovaného podílu na kapitálu této společnosti, a to zejména požadavku, podle kterého je tento kupující povinen plnit závazky veřejné služby, jakož i udržovat a rozvíjet národní operační středisko (hub) této společnosti, s unijním právem.
- 2) Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby v zadávací dokumentaci upravující podmínky, kterým podléhá proces reprivatizace letecké společnosti, byl zahrnut:
 - požadavek, který nabyvateli podílu, na nějž se vztahuje uvedený proces reprivatizace, ukládá, aby byl schopen zaručit, že splní závazky veřejné služby spočívající na této letecké společnosti, a
 - požadavek, který uvedenému nabyvateli ukládá, aby ponechal sídlo a skutečné vedení uvedené letecké společnosti v dotčeném členském státě, jelikož přemístění hlavního místa podnikání této společnosti mimo tento členský stát by u ní vedlo ke ztrátě přepravních práv, která jí byla přiznána na základě dvoustranných dohod uzavřených mezi uvedeným členským státem a třetími zeměmi, s nimiž má tento stát zvláštní historické, kulturní a sociální vazby, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
 - Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby byl v zadávací dokumentaci obsažen požadavek, který nabyvateli uvedeného podílu ukládá povinnost zajistit zachování a rozvoj stávajícího národního operačního střediska (hubu).

(¹) Úř. věst. C 424, 11.12.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausybės administracinis teismas — Litva) — „Bene Factum“ UAB v. Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Věc C-567/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Daňová ustanovení — Spotřební daně — Směrnice 92/83/EHS — Článek 27 odst. 1 písm. b) — Osvobození od daně — Pojem „výrobek, který není určen pro lidskou spotřebu“ — Kritéria pro posouzení“)

(2019/C 139/12)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausybės administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: UAB „Bene Factum“

Žalovaná: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Výrok

- 1) Článek 27 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů musí být vykládán v tom smyslu, že se použije na líh denaturovaný v souladu s požadavky členského a obsažený v kosmetických výrobcích nebo přípravcích pro ústní hygienu, které — přestože jako takové nejsou určeny pro lidskou spotřebu — některé osoby spotřebovávají jako alkoholické nápoje.
- 2) Článek 27 odst. 1 písm. b) směrnice 92/83 musí být vykládán v tom smyslu, že se použije na líh denaturovaný v souladu s požadavky členského státu a obsažený v kosmetických výrobcích a přípravcích pro ústní hygienu, které — přestože jako takové nejsou určeny pro lidskou spotřebu — některé osoby spotřebovávají jako alkoholické nápoje, pokud osoba, která dováží tyto výrobky z členského státu za účelem, aby je jiné osoby prodaly konečným spotřebitelům v členském státě určení, a která ví, že výrobky jsou spotřebovávány i jako alkoholické nápoje, je s ohledem na tuto okolnost vyrábí a označuje tak, aby zvýšila jejich prodej.

(¹) Úř. věst. C 402, 27.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeits- und Sozialgericht Wien — Rakousko) — BUAKE Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse v. Gradbeništvo Korana d.o.o.

(Věc C-579/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Justiční spolupráce v občanských věcech — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Článek 1 odst. 1 — Působnost — Občanské a obchodní věci — Článek 1 odst. 2 — Vyloučené věci — Sociální zabezpečení — Článek 53 — Žádost o vydání osvědčení o tom, že rozhodnutí vydané původním soudem je vykonatelné — Rozsudek o pohledávce, kterou tvoří příplatky za náhradu mzdy za dobu dovolené, kterou má orgán sociálního zabezpečení vůči zaměstnavateli z důvodu vysílání pracovníků — Výkon soudní činnosti soudem, jenž věc projednává“)

(2019/C 139/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Arbeits- und Sozialgericht Wien